

Gibson Gene Simmons G2 Thunderbird

Zonder make-up of bloedcapsules

De Gibson Thunderbird is een van de bekendste modellen uit de muziekgeschiedenis en het merk brengt nu een variant uit onder de naam van Kiss-bassist en -oprichter Gene Simmons: de G2 Thunderbird Bass. Toch was Gene in het verleden ook vaak te zien op een ander model, de Gibson Ripper. Slimme marketing of toch iets vernieuwends?

Vorig jaar kondigde Gibson de G2-serie aan, met links- en rechtshandige gitaren en bassen, ontwikkeld met Gene Simmons. Het G2-logo toont ook een Flying V Bass. Zou dat de volgende zijn? Deze T-bird is de eerste uit de G2-serie en überhaupt de eerste Gibson bas die ik in handen heb. Ik ben benieuwd. De bas wordt geleverd in een zwart leren koffer met sleutel, een leren gitaarband,

schoonmaakdoek, twee inbussleutels en een officieel certificaat. Het instrument is geheel zwart, met als uitzondering de witte binding rond body en hals, de spiegelslagplaat en het halspenplaatje op de kop. Zowel de body als de hals is van mahonie gemaakt. Dat is typisch Gibson en het zorgt voor een warme sound die goed bij rockmuziek past. Wat meteen opvalt is dat de bas een gelijmd

hals heeft. Bij een normale Thunderbird is deze doorlopend en daardoor heeft de bas de bekende 'verhoging' in het midden van de body, over de gehele lengte. Bij deze bas is de body vlak en het verschil in geluid tussen gelijmd en doorlopend is niet ontzettend groot.

De ebben toets heeft – zoals Gibson het noemt - 'reversed split diamonds' als inleg. De topkam

is van Graph Tech en de brug een Hipshot. De hals is met ongeveer 41 mm bijna 3 mm breder dan die van een standaard Thunderbird. Meer moderne P dan J dus. De Hipshot Mini Clover stemmechanieken zijn inderdaad klein, maar het geeft de bas wel een gestroomlijnde uitstraling en het heeft zeker een voordeel tegenover de oude, klassieke modellen. De bas is voorzien van twee grote T-Bird elementen met twee volumeknoppen en een toonknop. Als Fender-speler is het even zoeken waar en hoe je je arm en handen moet plaatsen, maar het went vanzelf. Qua looks ziet het er prima uit, nu nog de klank.

Entwistle

Ingeplugd klinkt de bas als een echte jaren-zeventig-rockbas. Natuurlijk kun je er Kiss-riffs op spelen, maar mooie partijen van The Who's John Entwistle komen zeker goed uit de verf en ook iets moderns als Kings of Leon haal je moeiteloos uit deze bas. Het is echt die klas-

op de hoorn bij de twaalfde fret, maar bij de Thunderbird zit deze achter op de body en een paar frets verder van de hals. Heel voorzichtig bevestig ik mijn band om alvast de hals met mijn linkerhand op te vangen en... Verrassing! De gevreesde neckdive is bijna afwezig! Het is er nog een heel klein beetje, maar niet zo erg als ik had gevreesd. De kleine Hipshot stemmechanieken hebben de kop een stuk lichter gemaakt waardoor dit probleem is opgelost. Nog een laatste minpunt: de vrolijke meisjes die Gene Simmons in zijn Gibson-promovideo beloofde zie ik nog niet, maar misschien moet ik eerst even goed oefenen.

Na vijftien jaar op Fender en Music Man is het spelen even wennen. Je krijgt het idee dat je zowel je linker- als je rechterarm een stuk naar links moet verplaatsen om te spelen. Misschien dat de doorgewinterde Gibson-bassist nu lacht, maar uiteindelijk weet ik een John Entwistle-achtige manier te vinden om

klinkt. Met een adviesprijs van 2799 euro zit hij 500 euro boven de normale Thunderbird, maar je krijgt dan wel bindingen, een dure brug, aparte inleg en iets anders dan anders. Als je puur voor het geluid gaat, kun je dus ook voor de normale T-bird gaan. Ook de Hipshot stemmechanieken zijn een dikke pluspunt

(geen neckdive) en voor de echte die-hard Kiss-fans is de bas helemaal te gek. "Rock 'n roll all night and party everyday", zoals Kiss zelf zingt. ●

Lees, luister en kijk verder op [deBassist](#)

VIDEO Testvideo door Maarten Plukker [debassist.nl](#)

De kleine Hipshot mechanieken hebben de kop lichter gemaakt waardoor het neckdive-probleem is opgelost

sieke sound die je van platen uit de jaren zeventig kent en zo'n Gibson bas met zo'n body ziet er ook stoer uit. Als je alleen het halselement gebruikt wordt de bas iets zompiger, maar er blijft genoeg definitie over en je hoeft geen hoog bij te draaien. Met alleen het brugelement krijg je een iets scherper geluid, maar als je de Jazz-knor zoekt moet je gewoon op een Jazz Bass spelen. De bas heeft meer dan genoeg volume in zich; het clipping-lampje op mijn versterker begint al wat rood te knipperen als ik stevig aansla met mijn vingers en met plectrum wordt het geluid een stuk agressiever.

Om maar even de olifant in de kamer te benoemen: Thunderbird bassen staan bekend om hun neckdive. De meeste Fender-achtige bassen hebben de bandknop

het instrument comfortabel te laten voelen. Met die positie voelt de bas vertrouwder en raak ik steeds meer gecharmeerd van het instrument. Het voelt, klinkt en ademt als een echt jaren-zeventig-rockmachine; een instrument is tenslotte net zo veelzijdig als degene die het bespeelt. Voor een zompigere psychedelische sound kun je het halselement opendraaien en voor een iets meer jarenzestig-geluid de toonknop dichtdraaien. Moet het iets puntiger en zelfs een beetje funky – Gene Simmons in een funkband, stel je eens voor! – dan zet je het brugelement open. Wie had gedacht dat je Vulfpeck op een Thunderbird zou kunnen spelen?

Conclusie

Al met al is de Gibson Gene Simmons G2 een solide rockbas die er stoer uitziet en ook goed

Gibson Gene Simmons G2 Thunderbird

- Kleur: zwart
- Body: mahonie
- Hals: mahonie, gelijmd
- Toets: ebben
- Frets: 20, medium jumbo
- Elementen: T-Bird
- Regelaars: volume, volume, toon
- Elektronica: passief
- Stemmechanieken: Hipshot Mini Clover
- Brug: Hipshot
- Mensuur: 34 inch
- Breedte bij topkam: 40,6 mm
- Land van herkomst: VS
- Extra: geleverd met koffer en certificaat
- Richtprijs: € 2799,-
- [gibson.com](#)